



# หยุด!

## ทำร้ายพระพุทธศาสนา หยุดถวายทอง-เงิน แด่พระภิกษุและสามเณร

นิสัสัคคิยปาจิตตีย์ / 1 ตัว

(โทษที่ทำให้ความดีให้ตกไป ต้องสละ)

ตกโรรูนรก 1 ชั่วโมงคือ 4,000 ปีของชั้นนี้

1 ปีในชั้นนี้ เท่ากับ 210,240 ล้านปีมนุษย์

4,000 ปีในชั้นนี้ เท่ากับ 840,960,000 ล้านปีมนุษย์

โยมที่ร่วมทำผิดกับพระเพราะถวายสิ่งของที่ผิดพระวินัย  
ก็มีโทษต้องตกนรกขุมเดียวกับพระ แต่จะได้รับโทษเบากว่า

[www.samyak.com](http://www.samyak.com)

ทอง-เงิน ไม่ควรถวายภิกษุ จากพระไตรปิฎก เล่ม 3 หน้า 940

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธอพึงยกสิกขาบทนี้ขึ้นแสดงอย่างนี้

พระบัญญัติ

อนึ่ง ภิกษุใด รับก็ดี ให้รับก็ดี ซึ่งทอง-เงิน

หรือ ยินดีทอง-เงิน อันเขาเก็บไว้ให้ก็ดี เป็นนิสัสัคคิยปาจิตตีย์.

(ต้องอาบัตินิสัสัคคิย ต้องสละสิ่งของนั้นออกไป จึงจะพ้นโทษได้)

\*จากพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทยฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย 91 เล่ม

# พระภิกษุและสามเณร ที่รับเงิน รับทอง

## เป็นผู้ทำผิดพระวินัยบัญญัติและกฎหมายอาญา

บัญญัติของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎก  
ชุด 91 เล่ม ของมหาหมฏฐราชวิทยาลัย เล่ม 3  
(ปกสีแดง หน้า 887 / ปกสีน้ำเงิน หน้า 940)

### พระบัญญัติ

อนึ่ง ภิกษุใด รับก็ดี  
ให้รับก็ดี ซึ่ง ทอง - เงิน  
หรือยินดี ทอง - เงิน  
อันเขาเก็บไว้ให้ก็ดี  
เป็นนิสสัคคิยาปาจิตตีย์

อาบัตินิสสัคคิยาปาจิตตีย์ 1 ตัว  
ต้องตกโรรจนรก 1 ชั่วโมง  
คือ 4,000 ปีของนรกขุมนี้  
เท่ากับ 840,960,000 ล้านปีของมนุษย์

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535  
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535  
เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช  
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า  
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย  
คณะสงฆ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา  
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม  
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา  
ดังต่อไปนี้

### มาตรา 15 ตริ

มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้  
...(4) รักษาหลักพระธรรมวินัย  
ของพระพุทธศาสนา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้  
(1) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ โดยที่ชอบด้วย  
กฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญาที่ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ  
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2500 เป็นต้นไป

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ  
หรือปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่ง  
ทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามหรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคล  
ที่สาม ทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิ์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง  
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 342 ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำ

(1) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(2) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัย  
ความอ่อนแอทางจิตของผู้ถูกหลอกลวง  
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท  
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 341 ได้กระทำด้วยการแสดง  
ข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนหรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอก  
ให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ  
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวใน  
มาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก  
ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้มีปัญญาทั้งหลาย ขอจงพิจารณาเอาเองเถิด

เพราะไม่บังคับให้ใครมาเชื่อหรือทำตาม เพียงแต่แนะนำคำสอนของพระพุทธเจ้ามาเปิดเผย  
เพื่อให้ชาวพุทธปฏิบัติได้ถูกต้องตามคำสอนของพระพุทธเจ้าเท่านั้น

\*\*โยมที่ร่วมทำผิดกับพระภิกษุเพราะอวายเป็นที่ผิดวินัย ก็มีโทษต้องตกนรกขุมเดียวกับพระภิกษุ แต่จะได้รับโทษเบาว่า\*\*

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักสงฆ์ป่าสามแยก ต.วังกวาง อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ (www.samyak.com)

เมื่อไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล พุทธศาสนิกชนควรจะทำบุญกับใคร ? ทำอย่างไร ?  
อ้างอิงคำสอนของพระพุทธเจ้าจากพระไตรปิฎกอรรถกถาแปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม มมร.

เมื่อทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล...ไม่ได้บุญ (อรรถกถาทักขิณาวิภังคสูตร)

เล่ม ๒๓ หน้า ๔๐๙ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๒๓ หน้า ๓๘๗ ชุดสีแดง

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักษิณา (ของทำบุญ) อุทิศถึงผู้ตาย ได้ให้แก่ภิกษุผู้ทุศีล (ละเมิดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมนุษย์ (คือผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า **“ผู้ทุศีลปล้นฉัน”** ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึง ผลของทักษิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

ทำบุญกับนักบวชที่ละเมิดศีล...ก็ไม่ได้บุญ (จุฬเสฏฐีเปตวัตถุ)

เล่ม ๔๙ หน้า ๒๒๓ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๙ หน้า ๑๗๓ ชุดสีแดง

“ธิดาของข้าพระองค์บ่นอยู่เนื่องๆ ว่า เราจักให้ทานอุทิศให้มารดา บิดา ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พวกพราหมณ์กำลังบริโภคนาน อันธิดาของข้าพระองค์ตกแต่งแล้ว ข้าพระองค์จะไปยังเมืองอันธกาวินทนคร เพื่อบริโภคนาน” พระราชาจึงตรัสสั่งเขาว่า “ถ้าท่านไปได้เสวยผลทานนั้น พึงรีบกลับมาบอกเหตุที่มีจริงแก่เรา เราพึงกำอันมีเหตุผลควรเชื่อถือได้แล้ว จักทำการบูชาบ้าง”

**จุฬเสฏฐีเปต** ทูลรับพระคำรัสแล้ว ได้ไปยังอันธกาวินทนครนั้น **แต่ไม่ได้รับผลแห่งทานนั้น** เพราะพราหมณ์ทั้งหลายที่บริโภคนาน (อาหาร) **เป็นผู้ไม่มีศีล ไม่สมควรแก่ทักษิณา (สิ่งของทำบุญ)**

ศีลที่พระภิกษุต้องรักษามีอย่างไรบ้าง ? ที่โยมควรรู้เป็นเบื้องต้น (สามัญญผลสูตร)

เล่ม ๑๑ หน้า ๓๑๑ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๔ ชุดสีแดง

- ...๑๓. **เธอเว้นขาดจากการรับทองและเงิน.**      ๑๔. **เธอเว้นขาดจากการรับธัญญาหาร (ข้าว) ดิบ.**  
๑๕. **เธอเว้นขาดจากการรับเนื้อดิบ.**      ๑๖. เธอเว้นขาดจากการรับสตรีและกุมารี.

๑๗. เธอเว้นขาดจากการรับทาสี (ทาสหญิง) และทาส. ๑๘. เธอเว้นขาดจากการรับแพะและแกะ.  
๑๙. เธอเว้นขาดจากการรับไก่และสุกร. ๒๐. เธอเว้นขาดจากการรับช้าง โค ม้าและลา.  
๒๑. เธอเว้นขาดจากการรับไร่นาและที่ดิน.  
๒๒. เธอเว้นขาดจากการประกอบทศกรรม (คือการนำข้อความไปบอก) และการรับใช้.  
๒๓. เธอเว้นขาดจากการซื้อ การขาย

### มหาศีล (สามัญญผลสูตร)

เล่ม ๑๑ หน้า ๓๑๕ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๘ ชุดสีแดง

๑. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ (อาหาร) ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ **ทนายอวัยวะ ทนายนิมิต (เครื่องหมาย) ทนายฟ้าผ่าเป็นต้น ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ** ทำนายหนูกัดผ้า ทำพิธีบูชาไฟ ทำพิธีเบิกแว่นเวียนเทียน ทำพิธีชดแลบบบูชาไฟ ทำพิธีชดรำบูชาไฟ ทำพิธีชดข้าวสารบูชาไฟ ทำพิธีเติมเนยบูชาไฟ ทำพิธีเติมน้ำมันบูชาไฟ ทำพิธีเสกเป่าบูชาไฟ ทำพิธีกรรมด้วยโลหิต เป็นหมอดูอวัยวะ ดูลักษณะที่บ้าน ดูลักษณะที่นา **เป็นหมอปลูกลูกเสก เป็นหมอผี เป็นหมอลงเลขยันต์คุ้มกันบ้านเรือน** เป็นหมองู เป็นหมอยาพิษ เป็นหมอแมลงป่อง เป็นหมอรักษาแผลหนูกัด เป็นหมอทายเสียงนก เป็นหมอทายเสียงกา เป็นหมอทายอายุ **เป็นหมอเสกกันลูกศร** เป็นหมอทายเสียงสัตว์ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

....๖. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวก ฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ **ให้ฤกษ์อวามงคล ให้ฤกษ์วิวาหมงคล ดูฤกษ์เรียงหมอน ดูฤกษ์หย่าร้าง** ดูฤกษ์เก็บทรัพย์ ดูฤกษ์จ่ายทรัพย์ **ดูโชคดี ดูเคราะห์** ให้ยาผดุงครรภ์ ร่ายมนต์ให้ลิ้นกระด้าง ร่ายมนต์ให้กางเข็ง ร่ายมนต์ให้มีมือสั้น ร่ายมนต์ให้หูไม่ได้ยินเสียง เป็นหมอทรงกระจก เป็นหมอทรงหญิงสาว **เป็นหมอทรงเจ้า บวงสรวงพระอาทิตย์ บวงสรวงท้าวมหาพรหม ร่ายมนต์ฟันไฟ** ทำพิธีเชิญขวัญ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

๗. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวก ฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ ทำพิธี

บนบาน **ทำพิธีแก้บน ร่ายมนต์ขับผี สอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน** ทำกะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กลายเป็นกะเทย **ทำพิธีปลุกเรื้อน ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พนน้ำมนต์ รดน้ำมนต์** ทำพิธีบูชาไฟ ประงยาตำรอก ประงยาถ่าย ประงยาถ่ายโทษเบื้องบน ประงยาถ่ายโทษเบื้องล่าง ประงยาแก้ปวดศีรษะ หุงน้ำมันหยอดหู ประงยาตา ประงยานัตถุ์ ประงยาทากัด ประงยาทาสमान ป้ายยาตา ทำการผ่าตัด รักษาเด็กชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็นที่ลึกลับของเธอประการหนึ่ง.

พระภิกษุสามเณรที่รับเงิน-ทอง ไม่ใช่นักบวชที่ถูกต้องในพุทธศาสนา (เรื่องนายบ้านชื่อมณีจุฬกะ) เล่ม ๙ หน้า ๕๓๖ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๙ หน้า ๕๒๔ ชุดสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เอาละ นายบ้าน เธอพยากรณ์ (ตอบปัญหา) อย่างนี้ชื่อว่ากล่าวคล้อยตามเรา ชื่อว่าไม่กล่าวคู่เราด้วยคำเท็จ ชื่อว่าพยากรณ์ธรรมสมควรแก่ธรรม และสทธรรมิก (ผู้ประพฤติธรรมร่วมกัน) บางรูป ผู้กล่าวตามวาทย่อมไม่ถึงฐานะที่ควรดีเทียบ

**ดูก่อนนายบ้าน ทองและเงินไม่ควรแก่สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรโดยแท้ สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่ยินดีทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่รับทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรมีแก้วและทองอันวางเสียแล้ว ปราศจากทองและเงิน ทองและเงินควรแก่ผู้ใดแม้กามคุณ (สิ่งที่น่าปรารถนา) ทั้งห้าก็ควรแก่ผู้นั้น กามคุณทั้งห้าควรแก่ผู้ใด เธอพึงจำผู้นั้นไว้โดยส่วนเดียวว่ามีปกติมิใช่สมณะ มีปกติมิใช่เชื้อสายพระศากยบุตร**

เราจะกล่าวอย่างนี้ว่า ผู้ต้องการหญ้า พึงแสวงหาหญ้า ผู้ต้องการไม้ พึงแสวงหาไม้ ผู้ต้องการเกวียน พึงแสวงหาเกวียน ผู้ต้องการบุรุษ พึงแสวงหาบุรุษ แต่เราไม่กล่าวโดยปริยายใดๆ ว่า สมณะพึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงิน.

พระภิกษุละเมียดศีลคือพระภิกษุผู้เลวทราม (สูตรที่ ๘) เล่ม ๓๓ หน้า ๓๙๔ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๕๓ ชุดสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมัยใด พวกโจรมีกำลัง สมัยนั้น พระเจ้าแผ่นดินย่อมถอยกำลังดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนั้น พระเจ้าแผ่นดินย่อมไม่สะดวกที่จะเสด็จผ่านไป เสด็จออกไป หรือจะออกคำสั่งไปยังชนบทชายแดน ในสมัยเช่นนั้น แม้พวกพราหมณ์และคฤหบดีก็ไม่สะดวกที่

จะผ่านไป จะออกไปหรือเพื่อตรวจตราการงานภายนอก

คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ฉะนั้นเหมือนกัน **สมัยใด พวกภิกษุเลวทรามมีกำลัง** สมัยนั้น พวกภิกษุที่มี  
คิดเป็นที่รักย่อมถอยกำลัง คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนั้น ภิกษุพวกที่มีคิดเป็นที่รัก เป็นผู้นั่งเงิบ  
ทีเดียว นั่งในท่ามกลางสงฆ์หรือคชนบพชายแดน **ข้อนี้ยอมเป็นไปเพื่อมิใช่ประโยชน์ของชนมาก  
เพื่อมิใช่สุขของชนมาก เพื่อความฉิบหาย เพื่อมิใช่ประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก เพื่อทุกข์แก่เทวดา  
และมนุษย์ทั้งหลาย.**

ผู้ใดสนับสนุนภิกษุที่ละเมิดศีล ย่อมตกนรกไปด้วยกัน (เภทสูตร)  
เล่ม ๔๕ หน้า ๑๒๘ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๕ หน้า ๑๒๕ ชุดสีแดง

ในไม่ช้านั้นเอง พระเทวทัตก็ถูกโรคเบียดเบียน อาพาธหนักใกล้จะตาย คิดว่า เราจักถวายบังคม  
พระศาสดา จึงให้เขานำขึ้นบนเตียงไปวางไว้ ณ ฟังสระโบกขรณีใกล้พระเชตวัน ขณะนั้นแผ่นดินก็แยก  
ออก พระเทวทัตตกลงไปบังเกิดในอเวจีมหานรก. ร่างของพระเทวทัตสูง ๑๐๐ โยชน์ ถูกหลาวเหล็กขนาด  
ลำตาลเสียบอยู่ตลอดกัป. **และตระกูล (ของฆราวาส) ประมาณ ๕๐๐ ที่ฝักใฝ่กับพระเทวทัต ยึดมั่นใน  
ลัทธิของพระเทวทัตนั้น พร้อมด้วยพวกก็ไปเกิดในนรก.**

เมื่อเห็นพระทำผิด... โยมก็เตือนได้ (อนิยตกัณฑ์)  
เล่ม ๓ หน้า ๖๖๓ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๓ หน้า ๖๒๕ ชุดสีแดง

ครั้งนั้น นางวิสาขาไมคารมาตา ได้ถูกเชิญไปสู่สกุลนั้น นางได้เห็นท่านพระอุทายี นั่งในที่ลับ  
คือในอาสนะ (ที่นั่ง) กำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับหญิงสาวนั้นหนึ่งต่อหนึ่ง ครั้นแล้วได้กล่าวคำนี้แก่ท่าน  
พระอุทายีว่า **“ ข้าแต่พระคุณเจ้า การที่พระคุณเจ้าสำเร็จการนั่งในที่ลับ คือในอาสนะกำบัง ซึ่งพอจะ  
ทำการได้กับมาตุคาม (ผู้หญิง) หนึ่งต่อหนึ่งเช่นนี้ ไม่เหมาะ ไม่ควร แม้พระคุณเจ้าจะไม่ต้องการ  
ด้วยกรรมนั้นก็จริง ถึงอย่างนั้น พวกชาวบ้านผู้ที่ไม่เลื่อมใส จะบอกให้เชื่อได้โดยยาก ”** ท่านพระ  
อุทายี แม้ถูกนางวิสาขาไมคารมาตาว่ากล่าวอยู่อย่างนี้ก็ได้เชื่อฟัง เมื่อนางวิสาขาไมคารมาตากลับไปแล้ว  
ได้แจ้งเรื่องนั้นแก่ภิกษุทั้งหลาย.

เมื่อเดือนแล้วพระทำเมินเฉย...ไม่ทำบุญด้วยก็ได้ (โกสัมพินันตกะ)

เล่ม ๗ หน้า ๔๘๐ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๗ หน้า ๔๕๗ ชุดสีแดง

ครั้งนั้น อุบาสกอุบาสิกาชาวพระนครโกสัมพินันตได้หารือกันดังนี้ว่า “พระคุณเจ้าเหล่าภิกษุชาวพระนครโกสัมพินันตทำความพินาศใหญ่โตแก่พวกเรา พระผู้มีพระภาคเจ้าถูกท่านเหล่านี้รบกวน จึงเสด็จหนีไปเสีย **เอาละ พวกเราไม่ต้องอภิวาท (การกราบไหว้) ไม่ต้องลูกรับ ไม่ต้องทำอัญชลีกรรม (การประนมมือไหว้) สามิจิกรรม (การแสดงความเคารพ) ไม่ต้องทำสักการะ ไม่ต้องเคารพ ไม่ต้องนับถือ ไม่ต้องบูชาซึ่งพระคุณเจ้าเหล่าภิกษุชาวพระนครโกสัมพินันต แม้เข้ามาบิณฑบาต ก็ไม่ต้องถวายบิณฑบาต ท่านเหล่านี้ ถูกพวกเราไม่สักการะ ไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่บูชา เป็นผู้ไม่มีสักการะอย่างนี้ จักหนีไปเสีย หรือจักสึก หรือจักให้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโปรด” ครั้นแล้ว ไม่อภิวาท ไม่ลูกรับ ไม่ทำอัญชลีกรรม สามิจิกรรม ไม่สักการะ ไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่บูชา ซึ่งพวกภิกษุชาวพระนครโกสัมพินันต แม้เข้ามาบิณฑบาต ก็ไม่ถวายบิณฑบาต.**

พระทีละเม็ดคือเป็นบุคคลที่ควรเกลียด (ชิวคฉัตตพสุตฺร)

เล่ม ๓๔ หน้า ๘๗ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๓๔ หน้า ๙๐ ชุดสีแดง

บุคคลที่ควรเกลียด ไม่ควรเสพ ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้เป็นอย่างไร ? บุคคลบางคนในโลกนี้เป็นผู้ทุจริต มีกรรมอันลามก (มีการกระทำ) ไม่สะอาด มีความประพฤติที่น่ารังเกียจ มีการงานอันปกปิด ไม่เป็นสมณะแต่ปฏิบัติ (ยืนยัน) ว่าเป็นสมณะ ไม่เป็นพรหมจารี แต่ปฏิบัติว่าเป็นพรหมจารี เป็นคนน่าใน เบียดเบียน รกเรื้อ (ด้วยกิเลสโทษ) **บุคคลเช่นนี้ควรเกลียด ไม่ควรเสพ ไม่ควรคบ ไม่ควรเข้าใกล้**

เรื่องยมกปาฏิหาริย์

เล่ม ๔๒ หน้า ๓๑๒ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๖๖ ชุดสีแดง

พืชแม้มากันบุคคลหว่านแล้วในนาตอน ผลย่อมไม่ไผ่บุลย์ ทั้งไม่ยังชานาให้ยินดีฉันใด **ทานมากมาย อันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุจริต** ผลย่อมไม่ไผ่บุลย์ ทั้งไม่ยังทายก (ผู้ให้ทาน) ให้ยินดีฉันนั้นเหมือนกัน

การเลือกให้ทานในบุคคลที่เหมาะสมพระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญ (เรื่องอังกูรเทพบุตร)

เล่ม ๔๓ หน้า ๓๓๔ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๓ หน้า ๒๕๕ ชุดสีแดง

ได้ยินว่า อินทกเทพบุตรนั้นยังภิกษา (ให้อาหาร) **ทัพพีหนึ่ง** ที่เขานำมาเพื่อตน ให้ถึงแล้วแก่ พระอนุรุทธเถระ ผู้เข้าไปสู่ภายในหมู่บ้านเพื่อบิณฑบาต. บุญนั้น ของอินทกเทพบุตรนั้น มีผลมากกว่า ทานที่อังกูรเทพบุตร ทำระเบียบแห่งเตาประมาณ ๑๒ โยชน์ (๑๘๒ กม.) **ถวายเป็นถันหมื่นปี** เพราะเหตุนี้ อินทกเทพบุตรจึงกล่าวอย่างนั้น. เมื่ออินทกเทพบุตรกล่าวอย่างนั้นแล้ว พระศาสดาจึงตรัสว่า " **อังกูร** ชื่อว่าการเลือกให้ทานย่อมควร ทาน (ของอินทกะ) นั้น เป็นของมีผลมาก ดังพีชที่หวานดี แล้วในนาคืออย่างนี้ แต่ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ทานของท่านจึงไม่มีผลมาก "

เมื่อจะทรงประกาศเนื้อความนี้ จึงตรัสว่า “**บุคคลควรเลือกให้ทาน ในเขตที่ตนให้แล้ว จะมีผลมาก** เพราะการเลือกให้ พระสุคตทรงสรรเสริญแล้ว ทานที่ให้ในท่านผู้เป็นทักษิณบุคคลในชีวิตโลกนี้ (ผู้ที่สมควรรับสิ่งของทำบุญ) เป็นของมีผลมาก เหมือนพีชที่หวานในนาดีฉะนั้น.”

วิธีปฏิบัติของโยมที่ทำให้เกิดบุญกุศลอย่างถูกต้อง (สังคาลกสูตร)

เล่ม ๑๖ หน้า ๘๘ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๑๖ หน้า ๗๘ ชุดสีแดง

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มารดาบิดาเป็นทิศเบื้องหน้า** อันบุตรธิดาพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยตั้งใจว่าท่านเลี้ยงเรามา เราจักเลี้ยงท่านตอบ ๑ จักรับทำกิจธุระของท่าน ๑ จักดำรงวงศ์ตระกูล ๑ จักปฏิบัติตนให้เป็นผู้สมควรแก่การรับทรัพย์มรดก ๑ เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว จักทำบุญอุทิศให้ท่าน ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **อาจารย์ผู้เป็นทิศเบื้องขวา** อันศิษย์พึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยลุกขึ้นยืนรับ ๑ ด้วยเข้าไปยืนคอยต้อนรับ ๑ ด้วยการเชื่อฟัง ๑ ด้วยการปรนนิบัติ ๑ ด้วยการเรียนศิลปวิทยาการโดยเคารพ ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ภรรยาผู้เป็นทิศเบื้องหลัง** อันสามีพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยยกย่องว่าเป็นภรรยา ๑ ด้วยไม่ดูหมิ่น ๑ ด้วยไม่ประพฤตินอกใจ ๑ ด้วยมอบความเป็นใหญ่ให้ ๑ ด้วยให้เครื่องแต่งตัว ๑.



คุณก่อนกฤหบดีบุตร **มิตรผู้เป็นทิศเบื้องซ้าย** อัญกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยการให้ปัน ๑ ด้วยเจรจาถ้อยคำอันเป็นที่รัก ๑ ด้วยประพฤติประโยชน์ให้ ๑ ด้วยความเป็นผู้มีคนเสมอ ๑ ด้วยไม่แก้งกล่าวให้คลาดจากความเป็นจริง (พูดกับเพื่อนตรงไปตรงมา) ๑.

คุณก่อนกฤหบดีบุตร **ทาสกรรมกรผู้เป็นทิศเบื้องต่ำ** อันผู้เป็นนายพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยจัดการงานให้ทำตามสมควรแก่กำลัง ๑ ด้วยให้อาหารและรางวัล ๑ ด้วยรักษาในคราวเจ็บไข้ ๑ ด้วยแจกของมีรสแปลกประหลาดให้ ๑ ด้วยปล่อยให้ในสมัย (กำหนดวันหยุดที่เหมาะสมให้) ๑.

คุณก่อนกฤหบดีบุตร **สมณพราหมณ์ (ผู้มีศีล) ผู้เป็นทิศเบื้องบน** อัญกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยกายกรรม (การกระทำทางกาย) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยวจีกรรม (คำพูด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยมโนกรรม (ความคิด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยความเป็นผู้ไม่ปิดประตู (ยินดีต้อนรับผู้ทรงศีล) ๑ ด้วยให้อามิสทานเนื่อง ๆ (ถวายสิ่งของที่สมควรและจำเป็นแก่นักบวชผู้มีศีล) ๑.

การทำความดีกับพ่อแม่มาก ๆ เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ (มาตุโปสกสูตร)

เล่ม ๒๕ หน้า ๒๙๔ ชุดสีน้ำเงิน เล่มที่ ๒๕ หน้า ๒๖๑ ชุดสีแดง

มาตุโปสกพราหมณ์นั่งอยู่ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่งแล้ว ได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้า “ท่านพระโคตมผู้เจริญ ข้าพเจ้าแสวงหาภิกษา(อาหาร) โดยธรรม แล้วเลี้ยงมารดาและบิดา ข้าพเจ้าทำเช่นนี้ ชื่อว่าทำกิจที่ควรทำหรือไม่? พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “ชอบยิ่ง พราหมณ์ ท่านทำดังนี้ ชื่อว่าได้ทำกิจที่ควรทำแล้ว ด้วยว่า **ผู้ใดแสวงหาภิกษาโดยธรรม แล้วเลี้ยงมารดาและบิดา ผู้นั้นย่อมได้บุญเป็นอันมาก บุคคลใด เลี้ยงมารดาและบิดาโดยธรรม เพราะการบำรุงมารดาและบิดานั้นแล บัณฑิตย่อมสรรเสริญ บุคคลนั้นในโลกนี้ที่เดียว บุคคลนั้นละ (ตาย) ไปจากโลกนี้แล้ว ย่อมบันเทิงในสวรรค์.**